

Capitulez, iubite!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Îți mai aduci aminte ziua când ai luat
soarele și mi l-ai pus în suflet?”

Lucian Blaga

- Cât de obraznic e, deodată, vântul
Când nasturii în glumă mi-i descheie,
Nu-i pasă, nici nu vrea consimțământul
Și-mi spune: „Nu e lacăt fără cheie...”

Ce îndrăzneți sunt stropii reci de ploaie,
Când se preling sub bluza mea subțire,
Pe sânii mici și-aprind o vâlvătaie
Ce îmi inundă ochii cu uimire,

Dar tu, iubite, fără de atingeri,
Mă locuiești profund și interzis,
Capitulez cu temeri și convingeri
C-am să câștig un colț de paradis.

- Mă iartă dacă uneori ca vântul
Îți mângâi trupul fin, nu ai idee
Cât te doresc, aș da întreg pământul
Să simt în patul meu cum o maree

Răsfață noaptea-n razele de lună
Și dimineața bea un strop de soare,
Iar peste zi, când norii se răzbună
Și mă transform din ploaie trecătoare,

Sunt simfonia ce-ți sărută pieptul,
Nu-ți fie teamă de capitulare,
Să nu regreti nici că ți-ai dat acceptul,
Eu știu să prețuiesc femeia-floare.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015